

Ο Απόστολος Βαρνάβας και η Εκκλησία της Κύπρου

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο Απόστολος Βαρνάβας ήταν Κύπριος, ιουδαϊκής καταγωγής και από τη φυλή του Λευί. Ανήκε στον ευρύτερο κύκλο των «Εβδομήκοντα» μαθητών και κατείχε εξέχουσα θέση στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων. Αποκαλούνταν «υιός παρακλήσεως», επειδή είχε την ικανότητα να στηρίζει αποτελεσματικά τους νεοφώτιστους στην εκκλησιαστική κοινότητα. Είναι εκείνος που έπεισε τους χριστιανούς των Ιεροσολύμων να δεχθούν στους κόλπους τους τον Παύλο, καθώς δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι ο πιο απηνής διώκτης τους είχε μεταστραφεί στη δική τους πίστη.

Αφού διέδωσε το Χριστιανισμό στην Αντιόχεια και τη Σελεύκεια, φλεγόταν από επιθυμία να κηρύξει στην πατρίδα του. Στην επιθυμία του αυτή βρήκε πρόθυμο συνεργάτη τον Απόστολο Παύλο και οι δυο τους μαζί με τον άγ. Μάρκο, ανεπιό του Βαρνάβα, κήρυξαν σε όλο το νησί. Μάλιστα, κατάφεραν να προσελκύσουν στη νέα

πίστη μέχρι και το Ρωμαίο ανθύπατο Σέργιο Παύλο στην Πάφο. Το γεγονός αυτό στάθηκε οπωσδήποτε καθοριστικό στην πρόσληψη του ευαγγελικού μηνύματος τόσο από τους Κύπριους όσο και από τη ρωμαϊκή διοίκηση γενικότερα. Οι Απόστολοι τιμώρησαν στην ίδια περιοδεία και τον Ιουδαίο ψευδοπροφήτη και μάγο Ελίμα (Βαριησού). Υπολογίζεται δε, ότι η περιοδεία αυτή συντελέστηκε μεταξύ των ετών 45-46. Στη συνέχεια, συνόδευσε τον Απ. Παύλο στη διάδοση του χριστιανικού κηρύγματος στη Μ. Ασία, σε μια ταραχώδη περιοδεία, που δημιούργησε μεγάλες αναστατώσεις στις ιουδαϊκές κοινότητες της περιοχής, αλλά προσέλκυσε επίσης και πολλούς εθνικούς στο Χριστιανισμό .

Ο Βαρνάβας μαζί με το Μάρκο επέστρεψαν αργότερα σε μια δεύτερη περιοδεία στο νησί. Είχε προηγηθεί διαφωνία του Βαρνάβα με τον Παύλο, καθώς ο δεύτερος δεν ήθελε να πάρουν μαζί τους το Μάρκο, επειδή κατά την πρώτη περιοδεία τους, τους είχε εγκαταλείψει, για να επιστρέψει στα Ιεροσόλυμα... Σ' αυτήν οργάνωσε περισσότερο τις χριστιανικές κοινότητες που είχαν δημιουργηθεί, αλλά και υπέστη διώξεις από την ιουδαϊκή κοινότητα της νήσου. Τελικά το σώμα του υπέκυψε κατά τη διάρκεια λιθοβολισμού, στην πόλη της Σαλαμίνας, περί το έτος 57. Η παράδοση λέει ότι τον έθαψε ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Μάρκος, μαζί με ένα αντίγραφο του *Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου*, το οποίο έφερε πάντοτε μαζί του. Η ανακάλυψη του τάφου του έγινε από τον αρχιεπίσκοπο Κύπρου Ανθέμιο, στα χρόνια του αυτοκράτορα Ζήνωνα (474-491) και το γεγονός πήρε μεγάλη δημοσιότητα.

Ο σπόρος που έριξαν ρίζωσε γερά, αφού δεν εμφανίστηκαν αργότερα ιδιαίτερες αιρετικές διδασκαλίες που να ταλάνισαν τη νεοσύστατη χριστιανική κοινότητα, ενώ απεναντίας η μεγαλόνησος έδωσε στην Εκκλησία πλήθος μαρτύρων και αγίων, αλλά και μεγάλων και σημαντικών μοναστικών κέντρων.